

Støtteforeningen ved Hospice Søholm Aarhus Nyhedsbrev nr 60 Oktober 2021

Kære medlemmer.

Oktober er i gang med sine smukke gyldne farver. Sansehaven ved Hospice Søholm glæder med sine smukke farver og dufte.

I dette nyhedsbrev fortæller Anita Stefansen, der er frivillig ved Hospice Søholm, om det givende arbejde med at arrangere musik for patienter og pårørende.

Du kan også se en venlig kommentar fra et medlem, og Heidi Krohn Didriksen fortæller om hospicefilosofiens historie.

En filosofi der beskrives så smukt i citatet:

"Du er værdifuld fordi du er dig, og du betyder noget indtil det sidste sekund i dit liv.

Vi vil gøre alt, hvad vi kan, ikke kun for at du skal dø i fred, men også så du kan leve indtil du dør."

Haven i efterårsfarver

Musik skaber fællesskaber og har ingen bivirkninger

Af frivillig Anita Stefansen

At være frivillig på hospice er ikke altid ensbetydende med praktiske gøremål, men i høj grad også om at sætte patienterne i centrum og forsøge at gøre opholdet så tåleligt som muligt.

For mit eget vedkommende har jeg derfor valgt at kombinere det praktiske med det musiske. Forstået sådan, at jeg som en ekstra opgave arrangerer musik og sang på hospice, ca en gang om måneden, hvis det kan lade sig gøre.

Dette sker som regel i samarbejde med foreningen Kunstnere i Hospice, hvor diverse kunstnere har tilbudt at komme på hospice og optræde helt frivilligt. Men det kan også være andre musikere, som bare har lyst til at gøre en forskel.

Det er meget givende og fantastisk at se patienter og pårørende for en stund sætter sygdommen på pause og leve sig ind i musikens verden, og helt tydeligt nyder disse øjeblikke, hvor musik og sang fylder rummet.

Musik skaber fællesskaber og har ingen bivirkninger.

Her står Anita sammen med guitarist Søren Bødker Madsen.

Hospicefilosofiens historie

Af Heidi Krohn Didriksen

Under Anden Verdenskrig arbejdede en ung sygeplejerske på St. Thomas Hospital i London. Desværre måtte hun under krigen opgive sit fag på grund af en dårlig ryg, men uddannede sig som socialrådgiver og fortsatte arbejdet i hospitalsvæsenet.

I 1947 mødte hun den polske flygtning David Tasma, der var uhelbredeligt syg og døende af kræft. Han var plaget af store smerter og følte, at livet havde været meningsløst. Deres mange samtaler førte til venskab, hvor de sammen udviklede de første tanker om, hvordan man kunne forbedre forholdene for døende. David Tasma døde i 1948 og efterlod hende 500 pund til at forbedre forholdene for døende

Hun fortsatte med arbejdet i sundhedsvæsenet, og her oplevede hun, hvordan de uhelbredeligt syge blev glemt, fordi lægerne holdt op med at interessere sig for dem, når der ikke var mere håb om overlevelse. Desuden var hun vidne til store lidelser, dels fordi de fysiske smerter ikke blev lindret ordentligt, og dels fordi patienterne blev efterladt i et åndeligt tomrum, der gav anledning til stor psykisk smerte.

Hun ønskede at forbedre forholdene for de døende, og en god lægekollega gav hende et godt råd. Hvis hun for alvor skulle gøre en forskel, så skulle hun læse medicin, da det var lægerne der bestemte. Det gjorde hun så!

Der gik 19 år fra hun mødte David, til hun havde samlet penge og viden nok til at kunne åbne verdens første moderne hospice i 1967 i London. Ovenstående er en kort historie om Cicerly Saunders (1918-2005), grundlæggeren af den moderne hospicefilosofi.

Kommentar fra et medlem

Vi har modtaget denne lille hilsen efter interviewet med Faisal og Monika.

Kære Støtteforening, - Tak for jeres medlemsblad.

Det giver mig lyst til at fortælle en lille historie om Faisal og om mellemfolkelig forståelse.

Min hustru Helle blev indlagt på Søholm med Alzheimers og en svær kræftsygdom i foråret 2017.

Morgenen efter indlæggelsen mødte jeg Faisal på gangen, og han sagde: "Godmorgen, Leif".

Hov. Det var da vist første gang, jeg havde oplevet dét i det danske sygehusvæsen: Rengøringsmanden kunne huske mit navn.

Nogen tid efter mødte jeg som sædvanlig Faisal på gangen og jeg bemærkede, at det var en lidt stille dag, sådan en Store Bededag, og jeg spurgte, om han var muslim. "Ja, ja", svarede Faisal.

"Sig mig, som muslim fejrer man da ikke Store Bededag"? "Nej, nej", svarede han.

"Jamen sig mig, skal du så have udbetalt Søn- og helligdagsbetaling for i dag"?

Der gik mellem et halvt og et helt sekund, før det gik op for Faisal, at jeg var i fuld gang med at tage gas på ham, og så fik jeg verdens største grin.

Gang i lopperne

Efter en langvarig coronatid er Støtteforeningen i gang igen med loppemarkeder. Vi har været i Botanisk Have og på Viby Torv og vil prøve at komme i Torvehallernes Flagstangsmarkeder til november og december.

Tak til alle, der støtter os.

